

**ATELIER PROJEKTOVÁNÍ
INŽENÝRSKÝCH STAVEB s.r.o.**
Ohradní 24b
140 00 Praha 4 - Michle

**KRAJSKÝ ÚŘAD
JIHOČESKÝ KRAJ**

Došlo: - 6 -09- 2021

odbor regionálního rozvoje, územního
plánování a stavebního řádu

Firma je registrována v obchodním rejstříku Městského soudu v Praze – oddíl C, vložka 31260

Váš dopis zn.: -
Ze dne: -

Naše zn.: APIS-228/2021-511
Vyřizuje: Petr Janováč
Tel: +420 602 591 631
E-mail: petr.janovac@apis-sro.eu
Datová schránka: 279neic

Datum: 2021-09-06

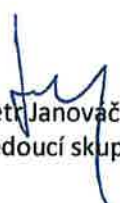
Krajský úřad Jihočeského kraje

**Odbor regionálního rozvoje,
územního plánování a stavebního řádu
Oddělení stavebního řádu
Bc. Petr Víték
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice**

**Věc: Sdělení stavebníka k námitce nedostatku pravomoci stavebního úřadu
Akce: Silniční okruh kolem Prahy, stavba 511 Běchovice – dálnice D1**

Vážený pane Vítku,
k námitce nedostatku pravomoci stavebního úřadu a nesprávného vymezení předmětu řízení stavebník sděluje, že má za to, že postup stavebního úřadu byl správný a v souladu s právní úpravou. Rozbor zdůvodnění je přílohou tohoto dopisu.

S pozdravem a přáním hezkého dne

Petr Janováč
vedoucí skupiny IČ

Příloha: dle textu

Bank.spojení: MONETA MB Praha
č.ú. 1700305-424 /0600

IČO:61853267
DIČ:CZ61853267

Tel.: +420 241 481 215
Fax: +420 241 482 452

E-mail: apis@apis-sro.eu
Web: www.apis-sro.eu

K námitce nedostatku pravomoci stavebního úřadu a nesprávného vymezení předmětu řízení stavebník sděluje, že má za to, že postup stavebního úřadu byl správný a v souladu s právní úpravou.

Pokud odvolatelé v námitkách a v odvolání tvrdí, že stavební objekty SO 190.2 – Portály pro dopravní značení ŘSD a SO 191.2 Portály pro dopravní značení ŘSD I/12 měly být umístěny v rámci územního řízení napadeným rozhodnutím, a současně že stavební úřad neměl k jejich umístění pravomoc, tak se dle názoru stavebníka mýlí.

Ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona upravuje takzvaný „volný režim“ umístování a povolování staveb. Je zde uveden taxativní výčet staveb, které ke svému umístění nevyžadují ani rozhodnutí o umístění stavby či územní souhlas a s ohledem na ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) stavebního zákona ani ohlášení ke svému provedení, natož pak stavební povolení. Tyto stavby tak vůbec nepodléhají stavebnímu zákonu.

Ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona pak uvádí následující stavby ve volném režimu:

- a) informační a reklamní zařízení o celkové ploše do 0,6 m² umístovaná mimo ochranná pásma pozemních komunikací,
- b) stožáry pro vlajky do výšky 8 m,
- c) **povrchové rozvody nebo odvody vody na zemědělské půdě nebo na pozemcích určených k plnění funkcí lesa, nejde-li o vodní díla,**
- d) signální věže, signály a pyramidy pro zeměměřické účely, body seismické monitorovací sítě,
- e) podpěrné konstrukce dopravního značení a zařízení pro provozní informace na pozemních komunikacích,
- f) opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím¹⁾ a které se nacházejí v zastavěném území či v zastavitelné ploše,
- g) propustky na neveřejných účelových komunikacích,
- h) cirkusové stany a scénické stavby pro film, televizi nebo divadlo,
- i) sjezdy a nájezdy na pozemní komunikace sloužící k připojení sousední nemovitosti,
- j) antény do výšky 8 m včetně jejich nosných konstrukcí a souvisejících elektronických komunikačních zařízení umístované samostatně na pozemku nebo na budovách,
- k) oplocení lesních školek, oplocení zřízené k ochraně lesních porostů před zvěří na lesních pozemcích a oplocení dřevin vysazených za účelem založení územního systému ekologické stability, která jsou bez podezdívky, přičemž nesmí dojít k omezení provozu na pozemní komunikaci nebo k přerušení turisticky značené trasy,
- l) stavby pro hospodaření v lesích a stavby pro výkon práva myslivosti do 30 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky, bez podsklepení,
- m) **důlní díla, důlní stavby pod povrchem a stavby v povrchových lomech a skrývkách, pokud podléhají schvalování a dozoru státní báňské správy podle horních předpisů,**
- n) skleník do 40 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku, bez podsklepení,
- o) stavba do 25 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepená nejvýše do hloubky 3 m na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí nebo podmiňuje bydlení nebo rodinnou rekreaci, neslouží k výrobě nebo skladování hořlavých látek nebo výbušnin, nejedná se o úložiště radioaktivních odpadů obsahující výlučně přírodní radionuklidy nebo jaderné zařízení, nebo stavbu pro podnikatelskou činnost, je v souladu s územně plánovací dokumentací,

je umístována v odstupové vzdálenosti od hranic pozemků nejméně 2 m, plocha části pozemku schopného vsakovat dešťové vody po jejím umístění bude nejméně 50 % z celkové plochy pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci,

- p) bazén do 40 m² zastavěné plochy na zastavěném stavebním pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci v zastavěném území nebo v zastavitelné ploše umístěný v odstupové vzdálenosti nejméně 2 m od hranice pozemku, a jeho související technické zařízení,
- q) stavby mostních vah,
- r) přístřešky o jednom nadzemním podlaží, které slouží veřejné dopravě, a jiné veřejně přístupné přístřešky do 40 m² zastavěné plochy a do 4 m výšky,
- s) **výměna vedení technické infrastruktury⁶⁹), pokud nedochází k překročení hranice stávajícího ochranného nebo bezpečnostního pásma,**
- t) prodejní stánky, konstrukce a zařízení pro slavnostní výzdobu a osvětlení budov, jejichž umístění nepřesáhne 30 po sobě jdoucích dnů,
- u) dobíjecí stanice vybavené výlučně běžným dobíjecím bodem, splňující podmínky zvláštního právního předpisu¹).

Ustanovení § 79 odst. 3 stavebního zákona pak konstruuje systémovou výjimku z volného režimu pro případy, že stavba vymezené v ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona je záměrem, pro který je vyžadováno závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí. Touto výjimkou z volného režimu je zajištěno, aby případný záměr, který vyžadoval posouzení dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, nebyl realizován bez předchozího postupu dle stavebního řádu. V situaci, kdy je ve vztahu k posuzování vlivů na životní prostředí vydáváno závazné stanovisko je právě postup dle stavebního zákona prostředkem, jak závazné stanovisko inkorporovat do správního rozhodnutí.

Odvolatelé zřejmě zaměňují význam termínu „stavební záměr“, jak je definován v ustanovení § 3 stavebního zákona a termín „záměr“ použitý v ustanovení § 79 odst. 3 stavebního zákona ve vztahu k posuzování vlivů na životní prostředí.

Při výkladu termínu „záměr“ ve vztahu k posuzování vlivů na životní prostředí je třeba vycházet z terminologie zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, dle jehož ustanovení § 3, písmeno a) se záměrem rozumí:

1. stavby, zařízení, činnosti a technologie uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu,
2. stavby, zařízení, činnosti a technologie, které podle stanoviska orgánu ochrany přírody vydaného podle zákona o ochraně přírody a krajiny mohou samostatně nebo ve spojení s jinými významně ovlivnit předmět ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti,

Zákon o posuzování vlivů tedy zavádí dvě kategorie záměrů – jednak záměry, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k zákonu, tedy záměry vymezené svou funkcí a rozsahem), tak záměry „ad hoc“.

Není tedy pravda, že výklad stavebního úřadu by činil ustanovení § 79 odst. 3 stavebního zákona v praxi zcela nevyužívaným, resp. lépe řečeno nevyužitelným. Je třeba vnímat, že se jedná o výjimku systémovou – vztahující se k celému principu volných staveb. Nelze její výklad a aplikaci podmiňovat reálnou aplikovatelností na všechny v ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona uvedené stavby, ale naopak je nutné k ní přistupovat v intencích výše uvedeného, tedy že garantuje, aby žádný záměr posuzovaný procesem dle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí „neunikl“ řízení dle stavebního zákona. I jediný případ, kdy by se jednalo o stavbu uvedenou ve výčtu dle ustanovení § 79 odst. 2 stavebního zákona, jež by

podléhala sama o sobě posouzení vlivů na životní prostředí (ať už jako typový záměr nebo jako záměr ad hoc) dává úpravě systémové výjimky dle ustanovení § 79 odst. 3 stavebního zákona smysl.

Ostatně i EIA směrnice definuje v čl. 1 odst. 2 písm. a) záměr (projekt) jako provádění stavebních prací nebo výstavbu jiných zařízení nebo děl a dále jiné zásahy do přírodního prostředí a krajiny včetně těch, které se týkají těžby nerostných surovin.

Současně nelze konstruovat závěr, že pokud stavba hlavní podléhá posouzení vlivů na životní prostředí, tak tomuto posouzení podléhá každá stavba (stavební objekt), jež je či bude součástí předmětné projektové dokumentace a že se tato stavba tak stává záměrem podléhajícím posuzování vlivů na životní prostředí.

O nutnosti projednat a předmětnou stavbu umístit nespovídá ani úprava dle ustanovení § 4 odst. 1 stavebního zákona, dle které se spolu se stavbou hlavní všechny stavby projednají v režimu stavby hlavní. Zde se jedná o uplatnění zásady racionality a ekonomičnosti v postupu správních orgánů v tom smyslu, že projednáním se rozumí jeden z postupů dle stavebního zákona v přísnosti projednání, jaký je dán stavbě hlavní. Ovšem tam, kde zákon nestanoví povinnost stavbu projednat platí prioritně volný režim stavby. Stavební úřad může projednávat pouze ty stavby, které mu k projednání stavební zákon svěřuje. S ohledem na nenaplnění systémové výjimky dle ustanovení § 79 odst. 3 stavebního zákona ke stavbám SO 190.2 – Portály pro dopravní značení ŘSD a SO 191.2 Portály pro dopravní značení ŘSD I/12 tak ve vztahu k těmto stavbám není projednání ze zákona vyžadováno.

Opačný závěr by byl proti smyslu a účelu právní úpravy stavebního zákona směřujícímu ke zjednodušení a snížení administrativní náročnosti při umísťování a povolování staveb a v rozporu se zmíněnou zásadou racionality a ekonomičnosti v postupu správních orgánů. Nedává žádný smysl, aby stavba, která sama o sobě může být realizována ve volném režimu dle ustanovení § 79 odst. 3 stavebního zákona musela být projednána a umístěna jen kvůli tomu, že je naprojektována současně se stavbou hlavní. Takový požadavek na posouzení stavby, která sama o sobě může být realizována ve volném režimu dle ustanovení § 79 odst. 3 stavebního zákona, z hlediska posuzování vlivů na životní prostředí natož pak její projednání v řízení dle stavebního zákona nevyplývá ani z Aarhuské úmluvy či směrnice EIA.

Ostatně pokud by stavebník uvažoval realizovat předmětné podpěrné konstrukce dopravního značení dodatečně – tj. samostatně, tato diskuze by se vůbec nemusela vést, aniž by jakkoliv došlo k narušení zájmů chráněných zákonem o posuzování vlivů na životní prostředí či stavebním zákonem. Skutečnost, že v rámci hospodárnosti a efektivity při přípravě projektové dokumentace byly předmětné konstrukce stavebníkem uvedeny již v projednávané dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, na výše uvedeném závěru nemůže nic změnit.

Na základě výše uvedeného tak nelze přisvědčit ani námitce, resp. odvolacímu důvodu spočívajícím v nedostatku pravomoci stavebního úřadu.

V Praze dne 3.9.2021

Ing. František Polák
Satra, spol. s r.o.

